

§§ 25, 26, 30.

Da de i Ændringerne til § 19 indførte nye Regler for Behandlingen af Selskabernes Anskaffelsesomkostninger ere mere rationelle end de nugældende, har man ment at kunne fastsætte Administrationsgrænsen udelukkende efter Hensyn til, om der foreligger Dækning af Forsikringsfondet, naar det i § 19, 3. ommeldte Aktiv medregnes.

De øvrige Ændringer i §§ 25, 26 og 30 ere foranledigede ved, at man foreslaar en Forandring i de gensidige Livsforsikringselskabers Retsstilling, saaledes at de saa vidt muligt ligestilles med Aktieselskaber i Tilfælde af Administration. Ifølge de nugældende Regler maatte Baandlæggespaateningen i Medfør af § 20 ogsaa i et gensidigt Livsforsikringselskab formodes at skabe en med Haandpanteret analog Fortrinsret for Forsikringstagerne, der i et gensidigt Selskab tillige ere Selskabets Medlemmer. Reglerne i de nugældende §§ 25 og 26 vise imidlertid, at Administrationen i de gensidige Selskaber skal ophøre, naar Selskabet tages under Konkursbehandling, hvorved den givne Fortrinsrets Betydning under den Situation, som maa tillægges størst Betydning for Selskaberne, faktisk kan blive tilsidesat. Heri ligger i Virkeligheden en Inkonsekvens, som ogsaa paa indirekte Vis giver sig til Kende gennem de noget kunstige Administrationsregler, den har ført til. Man har nu ment, at der ingen Ulempe af Betydning er forbunden med at indrømme Medlemmerne i et gensidigt og af Staten kontrolleret Livsforsikringselskab en tilsvarende Fortrinsret i Forsikringsfondet for deres *Forsikringskrav*, som de i et Aktieselskab forsikrede have, saaledes at Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa der hæftes for Krav, der ikke hidrøre fra Forsikringskontrakterne, afgøres udelukkende under Hensyn til, hvad derom findes anført i Selskabets Vedtægter, jfr. § 20, der jo skulle godkendes af Indenrigsministeriet, jfr. § 10, Nr. 2. I Overensstemmelse med dette Grundsynspunkt, der allerede fandtes i det skandinaviske Fællesudkast til en Livsforsikringslov, og som genfindes i saavel den svenske som i den norske Livsforsikringslov, ere Ændringsforslagene til §§ 25, 26 og 30 affattede.

§ 29.

Ændringen motiveres ved, at det undertiden kan indtræffe, at et Selskabs Beregningsgrundlag er strengere end nødvendigt, saaledes at Deficit kan formindskes

ved Overgang til et mindre strengt, men dog forsvarligt Grundlag.

§ 32.

Medens det ved Overdragelsen af et Selskabs Forsikringsbestand til et andet naturligvis er en Grundregel, at de allerede indgaaede Forsikringskontrakter maa respekteres, er der enkelte Punkter, paa hvilke Overdragelsen med Nødvendighed kan medføre en Forandring, navnlig i Henseende til Bonusreglerne, der maa ændres af Hensyn til de ofte meget forskellige faktiske Bonusregler i de to Selskaber. Ligeledes er det hyppigt Tilfældet, at Forsikringsbetingelserne (især i gensidige Selskaber) indeholde en Del Bestemmelser, f. Eks. om Stemmeret og indre Administrationsforhold, der ikke høre naturligt hjemme i en Forsikringskontrakt og derfor absolut maa kunne ændres ved Overdragelsen. Man har anset det for heldigst, at selve Loven indeholder udtrykkelig Hjemmel til at foretage saadanne Ændringer.

§ 33.

Den nugældende Lov indeholder ikke nogen Bestemmelse, hvorefter der lægges Hindringer i Vejen for de saakaldte Kvote-Reassurancer, hvorved et Selskab afgiver en væsentlig Del af sin Forsikringsbestand i Genforsikring til et andet Selskab. Kvoteforsikringer anvendes hovedsagelig i to Tilfælde. Dels kan et Selskab have medvirket ved Oprettelsen af et andet Selskab og betinget sig en Kvote af dettes Forretning for selv at nyde Frugterne af dets Virksomhed — denne Form af Kvoteforsikring foreslaas forbudt som unødvendig. Dels kan det være, at et virkende Selskab afgiver en Kvote af sin Forsikringsbestand for derved at opnaa et konstant Vederlag, som kan anvendes til Dækning af Anskaffelsesomkostninger. Ved de nu foreslaaede Ændringer til § 19 vil et Selskab ikke kunne komme i Forlegenhed af Hensyn til Anskaffelsesomkostninger, naar disse holdes indenfor rimelige Grænser, og den foreslaaede Ændring til § 33 tilsigter at forhindre Selskaberne i at indlade sig paa Kvoteafgivelser, naar dette ikke er nødvendigt.

§ 45.

Ændringen behøver formentlig ingen Motivering.

§ 51.

Der ses ikke at være nogen Grund til, at udenlandske Livsforsikringselskaber